

De Hoop in gevaar

Het is maar de vraag of de molen *De Hoop* in Haren er over tien jaar nog zal staan. De skyline van Haren zal er in elk geval anders gaan uitzien als de molen verdwijnt. *De Hoop*, rond 1840 gebouwd, vormt al sinds die tijd samen met de toren van de Hervormde kerk, het silhouet van Haren. Maar de laatste jaren is *De Hoop* in verval en moet er iets gebeuren. Weer een restauratie, zoals vaker in de afgelopen honderd jaar, is nodig om de molen te behouden voor het nageslacht. De geraamde kosten: meer dan 4 ton in euro, een enorm bedrag. Het is dus maar de vraag of de molen blijft bestaan.

Vaker is de molen in gevaar geweest. Piet Ekkelkamp kreeg *De Hoop* in 1917 in bezit. Bertus, de kleinzoon van Piet, vertelt hoe hij als kind met zijn grootvader bij storm op de dompende molenas moest liggen om deze in bedwang te houden. Piet Ekkelkamp lachte er om en pruimde tussendoor tabak. Maar de ervaring die van grootvader Ekkelkamp overging op zijn kleinzoon Bertus bleek later van onschatbare waarde.

De Hoop werd op 15 oktober 1975 heropend, na 4 jaren grote restauratiearbeid. De roeden van 22 meter waren weer als nieuw en de kleur van de romp veranderde van zwartachtig naar lichtgrijs. Niet kort daarna gebeurde het volgende. Bertus, nu volwassen, was molenaar en woonde bij de molen. Hij wist dat er storm kwam. Een zuidooster-waarschuwing was hem verteld. Bertus had de molen in de wind gezet en was rustig gaan slapen. Maar midden in de stormachtige nacht klonk er luid kabaal. Bertus schrok wakker. Hij moest wel gaan kijken. De wind bleek niet uit het zuidoosten te komen, maar van de andere kant. Ineens een zeer luide knal. De zelfzwichtingskleppen klapten dicht en de molenas dompte gevaarlijk op en neer. Bertus vreesde het ergste, want de molen draaide de verkeerde kant op, de vang werkte niet meer en door wrijving tussen het bovenwiel en de vangblokken zou brand kunnen uitbreken. Toch handelde Bertus kordaat. Na een tel aan het ergste te hebben gedacht, gaf hij vlug zijn vrouw opdracht om Dunning en Medendorp te bellen, de molenmakers. Zelf ging hij naar de molen en kroop op de buik over de

Bertus Pieters (links) en Cees van Ham (vorige eigenaar)
Foto: G. Geertsema, Groningen

stelling, de storm was immers zeer sterk. En zoals hij van zijn grootvader had geleerd, zette hij de roeden extra goed vast aan de stelling. Maar het gevaar was nog niet geweken.

Medendorp, zo bleek later, kon niet komen door omgewaaide bomen op de Zuidlaarderweg. Dunning, geschrokken van de situatie, kwam wel, zelfs met drie man sterk. Dunning besloot een kwartslag te gaan kruien. De molen kwam zo in een veilige positie, de kleppen gingen openstaan en daardoor was het gevaar geweken. *De Hoop* was gered. Bertus schafte niet lang daarna ijzere roedekettingen aan voor dit soort stormen. En daarom was de situatie nooit meer zo ernstig als in die stormachtige nacht kort na oktober 1975.

Behalve nu dan, nu de molen even leek te verdwijnen. Gelukkig stond er op 26 oktober in de krant dat een eerste som geld binnen is. Nog niet het hele bedrag, maar er is hoop voor *De Hoop*.

Bronnen:

- Bertus Pieters, molenaar van *De Hoop*
- Molens – tussen stad en d'olde lantschap; drs. D.M. Bunskoekoek
- Dagblad van het Noorden (26 oktober 2006)